

Tình Người Cô Đơn

© 1999 Huy Lâm

Nhạc & Lời:

Huy Lâm

Pasodoble ♩ = 110

Một ngày dần qua, ánh dương tàn phai — màu, bóng cây mờ in —
dài, tiếng chim ríu rít gọi đàn. Minh ta một bóng, ngóng trông về chân —
trời, thoáng buông nhẹ tiếng — đàn, âm vang niềm nhớ. Thời gian êm
trời, tháng năm âm thầm lướt — qua, bóng em muôn trùng cách — xa. Tình là ngàn
mây cuốn nhanh theo làn gió — đưa, cánh hoa xuôi dòng nước — trôi, bóng nhận bay cuối —
trời. — Rong chơi vui với cây đàn, tình tình
tang nấn phím cho đời tươi. Vui cho hết đam mê mơ
mộng. — Hẹn hò lưu luyến chỉ vương thêm sầu đau. Phiêu

To Coda ⊕

lưu khắp bốn phương trời. — Ngừng chân ta hát khúc hoan

ca, — vì lòng ta vui với cây đàn, — để ta quên

kiếp người cô đơn. Ngao du vui thú với cây đàn. — Kia là đồng

xanh, sông uốn khúc vờn quanh. Quê hương, nước non bao nhiêu

tình. — Kỷ niệm thơ ấu bao năm không hề phai. Ra

đi không vấn vương u hoài. — Ngừng chân ta hát khúc hoan

ca, — vì là lòng ta vui với cây đàn, — để ta quên

D.S. al Coda ⊕ *CODA*

kiếp người cô đơn. — Một ngày đàn ca. — Lòng ta tha

thiết với cây đàn cho quên kiếp người cô đơn. —